

A causa de la meva baixa forma, i seguint la política de "no estalvi" del meu subconscient, vaig decidir peregrinar cap a la Meca els escacs, o sigui, **Linares**.

Al ésser el viatge tan llarg s'ha d'escollir molt bé el mitjà de transport, ja que es corre el risc d'odiar-lo de per vida (per la durada; en el meu cas, el tren). En aquest cas, i viatjant de nit, el més normal és trobar-se alguns personatges estrafalaris tals com: una àvia que xerra més que en Higgings, un tiu que va més torrat que en Boris Yeltsin, el típic maleducat que es treu sabates i mitjons, etc... Com podeu veure, tot un grupet de joies amb les que agafar el son i dormir bé es converteix quasi en tota una odissea.

Certament, passar unes mini-vacances aquí (encara que en el meu cas només siguin tres miserables dies) no té preu. L'ambient escaquístic que s'hi respira és impressionant, i veure jugar aquestes bèsties "in situ" és molt diferent a reproduir partides en una revista, perquè al poder pensar les jugades (al mateix temps que ells) quan aquestes es produeixen, el més normal és que pensis expressions del tipus "*què coi és això?*", "*la mare que el va... jajaja*", etc., i és clar escaquísticament et fan sentir com un cuc.

Campionat d'Escacs Linares 2002

Escrit per Carles Serra

Dimecres, 13 de Març de 2002 01:33

